

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

25. De creatione hominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

tésque fiunt rationi, cùm Deo homo subjacet; adeò, ut etiam juvent ad virtutem, & caro ipsa.
Pf. 83. 3. exultet in Deum vivum.

MEDITATIO XXV.

De creatione hominis.

PUNCTUM PRIMUM.

Creatio hominis **E**Adem die cum bestijs creavit hominem, ut commonefaceret humilitatis, dum considerat se cum illis participare naturam animale[m] & sensitivam.

Deus in creatione viventium cœpit ab imperfectioribus, & sensim ad perfectiora progressus est: quo monemur profectus quotidiani in virtutibus, & ut cantemus Deo quotidie canticum novum, ex novo profectu.

Postremò creavit hominem, ut perfectissimum, & in quo omnem naturam copulabat, & cujus causâ erant cætera, ac ita, ut statim eis frui possit, veniens ad habitationem plenè instructam.

PUNCTUM II.

Mysteria.
1.

Pf. 79.
15.

ALiter in creatione hominis loquitur Deus, 1. non ait; *Fiat, aut, producat terra*: quòd homo secundùm animam non fieret ex aliquo, sed à solo Deo ex nihilo: quo monemur, ut & ipsum super omnia diligamus, à quo solo sumus. O Deus! *perfice vineam hanc, animam istam, quam plantavit dextera tua.* 2. ait *facia-*

Pf. 70

13.

Sapie

riæ d

nz in

venta

1

Heb.

3.

II

Gen.

Gen.

1. R.

3.

II

ciamus, ad insinuandum mysterium divinarum personarum, quarum imaginem refert homo, ut quasi deliberarent decreando hominem, quem præviderent fore ingratum, & tanto reparandum opere. Et tamen concludunt: *Faciamus. Quid tibi retribuam!* 3. Monemur omnia cum consilio agere, præsertim gravia: *Fili, sine consilio nihil facias: & post factum non pœnitebis.* *Consiliarius autem sit tibi unus de mille: Deus potissimum. Consilium meum iustificationes tue.* Secundùm has consilia captanda. 4. Insinuat, se facere hominem tanquam capace[m] confortij cum Deo ipso, & amicitia[e] illius: nempe *delicia* ejus ab initio fuerunt esse cum filiis hominum.

Eccl. 32.

24.

Eccl. 6 6

Ps. 116.

24.

4.

Eccl. 6. 6

Prov.

8. 31.

PUNCTUM III.

EXcellentia[e] sex, secundùm quas anima hominis est imago Dei. 1. Deus est Spiritus, & ita invisibilis, & indivisibilis: proinde totus in quavis rei parte: & dat esse, vitam & motum rebus. Sic anima nostra invisibilis est, & indivisibiliter existens in quavis corporis parte: dans singulis vitam, & operationem, pro cujusque partis exigentia. *Auferes spiritum eorum, & deficient, & in pulverem revertentur.* Gratias ago, quòd talem mihi dederis, ut adorem te in spiritu, & veritate. Da, ut etiam spiritu facta carnis mortificem. 2. Quòd sit immortalis, ut à corpore non pendeat vita ejus: & eo pereunte spiritus redeat ad Deum qui fecit illum.

Excel-

lentiæ.

1.

Ps. 103.

29.

Rom. 8.

13.

2.

lum,

lum, à quo recipit locum pro meritis. O Domine, qui mihi dedisti spiritum immortalem secundum naturam, da etiam secundum gratiam, quæ est vita beata. Porro Deus est immortalis per suam essentiam, homo per participationem, ac ita ex voluntate Dei pendet. *Soli Deo immortalis & invisibili honor & gloria.* 3. Anima refert Trinitatem, quod una existens, habeat tres potentias, intelligendi, memorandi quæ intellexerit, & volendi. Et sicut Pater intelligendo producit Verbum, & amando cum Filio producit Spiritum S. ita anima format verbum ipsius Dei, & amorem spirat in illum.

4. Prædita est libertate, quod sequitur ex præcedenti, ut à nemine cogi queat. 5. Est capax sapientiæ & gratiæ, ut à solo Deo expleri possit. 6. Habet dominium in omnia visibilia, & est finis proximus illorum: nam & contentio continet in se totum mundum, ut Deus eminentissimè, omnia possibilis. Hæc est dignitas hominis. Cujus est imago hæc? si Dei, redde eam Deo. Agnosce homo dignitatem tuam.

PUNCTUM IV.

Iustitia originalis. *Eccl. 7. 30.* Quid Deus creavit hominem ad similitudinem suam, secundum gratiam & dona spiritualia. Unde dicitur: quod *Deus fecerit hominem rectum.* Nam opera Dei sunt perfecta. Cum ergo homo capax esset supernaturalis similitudinis cum Deo, conveniebat ut talis

con-

conderetur. Accepit autem perfectam. 1. Quia anima perfecte subdebatur Deo, per gratiam. 2. Quia dominabatur appetitui per justitiam originalem, ut nullam sentiret rebellionem. 3. In ipsum corpus redundabat immortalitas, quâ posset non mori, nec mortuus fuisset homo, nisi Adam peccasset. Hæc data primis parentibus; at & mihi, & omnibus in illis, ex divina dispositione, si Adam perstisset: quare, ut pro acceptis, seu mihi exhibitis gratias agam.

PUNCTUM V.

Quod Deus fecit hominem aliarum rerum dominum. Quam dignitatem miratur David: *Quid est homo, quod memores ejus? omnia subjecisti sub pedibus ejus: unde eis uti potest pro* Domi-
nium: in
omnia.
Ps. 8. 5.

libitu, & macerare pro usu, vel ad voluptatem. *Dominamini, inquit, piscibus maris, &c.* quare etiam adduxit ea ad Adam, velut ad homagium ei præstandum, & ut nomina imponeret.

Post peccatum etiam jus habet utendi & industriam à Deo accepit, ut sibi subiiciat, etiam feras, ut ait S. Iacobus, *Omnis natura bestiarum, & volucrum, & serpentium, & reliquorum domantur, & domita sunt à natura humana.* Iac. 3. 7. Utinam & passiones bestiales ego domarem, in animalibus significatas; in piscibus concupiscentiam carnalem, in volatilibus ambitionem & superbiam; in serpentibus cupiditatem terrenorum; in feris & bestiis iram & vindictæ appeti-

tum. Una est lingua, quam nemo domare potest, ut idem subiicit Apostolus.

MEDITATIO XXVI.

De formatione corporis Adæ, & inspiratione animæ.

PUNCTUM PRIMUM.

Corpus formatū ante animam. **Q**uod Deus voluit seorsim narrari formationem corporis, & quidem prius quàm animæ infusionem: nempe, ut intelligeretur, cùm reliquæ animantes ex terra sint secundùm animam & corpus, hominem non nisi secundùm corpus. Non creavit autem ex nihilo, sed formavit ex limo, ut intelligeret fragilitatem suam, & quòd ex se mortalis sit.

**Docu-
menta.**
Ecc. 10.
9.
Rom. 9.
20.
Isa. 64.
8.
Iere. 18.
6.
Gen. 3.
19.

Hic. 1. Humiliabitur, sibi met dicens: *quid superbis terra & cinis?* 2. Non obloquetur Deo, quidquid sibi eveniat: *Numquid dicet figmentum ei, qui se finxit, quid me fecisti sic.* 3. Confidet: *Et Nunc, Domine Pater noster es tu; nos verò lutum, & fictor noster tu, & opera manuum tuarum omnes nos. Ne irascaris Domine satis.* 4. Resignabit se Deo, *Ecce sicut lutum in manu figuli, ita vos in manu mea, dicit Dominus.* 5. Cogitabit vas istud confringi per peccatum, & in suum redigi pulverem: *Pulvis es, & in pulverem reverteris.*

PUNCTUM II.

Corpo-
ris **O**mnipotencia Dei in corpore humano formando

4.
5.
6.

Institia
originalis.
Ecc. 7.
30.